

2024. április 5., péntek

Jn 21,1-14

Jézus feltámadása után fokozatosan jelenik meg az apostoloknak. Egy-egy rövid találkozó erejéig marad velük. A hároméves elméleti oktatás után jön a gyakorlat: hogyan élük meg, amit Jézustól tanultak.

Olyan jó volt a Mester irányítása három éven keresztül. Volt olyan, hogy őket kérdezték, és Jézus felelt. Most keresik a helyüket, a feladatukat. Jó lenne Jézus útmutatása, hogyan kezdjék el a küldetésüket. Egyedül maradnak. Tanácstalanok.

Péter visszatér a régi szakmához: megy halászni. Jobb nem jut eszébe. Abban profi. A többiek vele mennek. Tekintélye van előttük. Amikor Jézus földi életében kérdezte őket, mindig Péter válaszolt. Egész éjjel semmit sem fognak, halásztudományuk csődöt mondott. Nincs ennivaló. Elkeserednek. Nem ez a feladatuk, nekik emberhalászoknak kell lenniük. Jézus erre hívta meg őket. A partról egy „Idegen” beszél: Vessétek ki a hálót a jobb oldalon! 153 nagy halat fogtak. Bőséges a halfogás. János ebből ismeri fel az Urat. Jézus együtt étkezik velük. Táplálja őket. Nem szellem, nem kísértet, valószínű teste van, a sebhelyek is látszanak. Már nincsenek egyedül. Jézusra kell figyelniük, vele együtt lehet eredményes a küldetésük.

Mi sem lehetünk örökké hit-tanulók. Próbálgatnunk kell a szárnyainkat. Ugyanaz a feladatunk, mint az apostoloknak: tanúságot tenni Jézusról, megélni az evangéliumot. Sugározni a keresztény örömet. Nem egyedül, hanem a közösség segítségével. Fontos, hogy Jézus tápláljon minket Testével és az Igével. Nélküle semmit sem tehetünk.

Tanítva tanulunk! Sohasem leszünk teljesen felkészülve, de el kell indulni! Kérhetjük a Szentlelket, ő mutasson utat, lelkesítsen minket.

Felnőtt keresztény vagyok-e?
Élő-e a kapcsolatom Jézussal?
Sugározom-e a keresztény örömet?

Butsy Lajos plébános, Levél